

Tut Ellerimi Bırakma

— keskin2011 · 04 Mayıs 2017

Senden öğrendim herşeyi
Aşkın en yalın halini
Yaşadım gözbebeklerinde
Meltem kokuyor kınalı ellerin
İlk defa bu kadar
Üşüyorum !

Gökyüzüne çiziyorum parmak uçlarımla resmini
Karşımda beliriyor sulietin
Başımın üzerinde uçuşuyor ebabil kuşları
Umutlarım tel örgüler arkasında kalıyor .

Öperek uyandırırdım her sabah seni
Başın omuzumda bir peri kızı gibi
İçime yerleşirdi kokun
Sen uyumadan kapanmazdı gözlerim .

Ama şimdi yoksun
Ellerim boşluğu sarıyor
Okşamak istiyorum pürüzsüz tenini
Söyle
Yaşananlar bir hayal mi ?
Kaç gecem daha
Böyle korkarak geçecek .

Çık gel artık
Çal kapımı bir gece yarısı
Sen benim hayatımın vazgeçilmezi
Ya gül yüzüme
Ya da kaçır gözlerini
Seni sahiplenmekten vazgeçeyim artık ...

Refik
04 . 05 . 2017
İstanbul